ΕΤΟΣ Δ. ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 141

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΜΑΣ.

Εἶνε πλέον ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀπαραίτητος, ἐὰν εἰλικρινῶς ἐπιθυμῶμεν τὴν διόρθωσιν τῶν χωρικῶν μας, ν' ἀφιερώσωμεν δι' αὐτοὺς ἄρθρον ὁλόκληρον, ἐν ᾧ πραγματευσόμεθα μετὰ πιστῆς καὶ δικαίας, ὅσον ἔνεστιν, ἀφηγήσεως, τὴν ἐλεεινότητα τούτων ἢ πολλῶν ἐκ τούτων, ὧν ἡ διαγωγὴ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐγένετο καὶ γίνεται αἰτία τῆς κακοδαιμονίας των, ἣν ὅμως προσπαθοῦν πάντοτε ν' ἀποδίδωσιν εἰς ἄλλα δευτερευούσης σημασίας αἴτια.

Καὶ λοιπόν, φίλοι χωρικοί, ἔχω σκοπὸν εἰς τὸ ἄρθρον μου τοῦτο νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω ἓν πρὸς ἓν τὰ μεγαλείτερα ἐλαττώματά σας, τὰ ὁποῖα εἶνε τὰ αἴτια τῆς δυστυχίας σας, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἐννοεῖτε νὰ διορθωθῆτε. Ὁ δὲ σκοπὸς εἶνε, ἀφοῦ σᾶς ἀποδείξω ὅτι τὰ ἐλαττώματά σας αὐτὰ εἶνε πράγματι καταστρεπτικὰ διὰ σᾶς, νὰ διορθωθῆτε, νὰ προσπαθήσητε ν' ἀλλάξητε τρόπους, ἄλλως τὰ παράπονά σας ὅτι δυστυχεῖτε καὶ ὅτι δὲν δύνασθε νὰ σηκώσητε κεφαλὴν δὲν θὰ λείψουν ποτέ. Σημειώσατε ὅμως ὅτι τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ μερικοὶ τὰ ἔχουν καὶ ὄχι ὅλοι, αὐτὸ εἶνε βέβαιον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔχουν τὰ γράφομεν. Ἐὰν δὲ ἐξετάσητε καλὰ θὰ ἴδητε ὅτι ὅσοι δὲν τὰ ἔχουν ἐκεῖνοι ζῶσι καὶ καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Πρώτη ἀσθένεια τὴν ὁποίαν ἔχετε εἶσθε ὀκνηροί. Σηκόνεσθε τὸ πρωῒ καὶ ἀντὶ νὰ πᾶτε εἰς τὰς ἐργασίας σας πηγαίνεται εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἐκεῖ κάθεσθε ὅλην τὴν ἡμέραν διασκεδάζοντες καὶ χαρτοπαίζοντες. Περνᾷ ἕνας ἀπὸ τὸ καφενεῖον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του, τοῦ φωνάζει ὁ ἄλλος ὁ ὁποῖος εἶνε μέσα, «ὦ! ποῦ πᾶς βρὲ Δημήτρι; ἐλα νὰ πῇς ἕνα καφὲ ἢ μὰν μαστίχαν». εἰσέρχεται κ' ἐκεῖνος, κάθεται, ἔπειτα, –«παίζομεν μὰν πρέφαν; μὰ θὰ πάγω εἰς τὸ χωράφι.–ἔλα καλὲ νὰ παίξωμεν ἕνα παιγνίδι καὶ κατόπιν πάγης. –ἔ. χάϊτε νὰ παίξωμεν.» καὶ τὸ ἕνα παιγνίδι φέρει τὸ ἄλλο, τὸ ἄλλο φέρει τὴν κόντραν, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ κόντρα αὐξάνει εἰς τὴν ράχιν σας χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνησθε. Ἔχομεν δι' αὐτὰ πολλὰς σημειώσεις ἀπὸ χωρία. Πολλαὶ γυναῖκες φιλονεικοῦν μὲ τοὺς συζύγους των διότι κατόπιν πολλῶν φωνῶν των διὰ νὰ ἀφήσωσι τὸ καφενεῖον καὶ νὰ πᾷν νὰ δοῦν τὴν δουλειάν τους δὲν σηκόνονται ἀπὸ τὸ καφενεῖον καὶ δὲν ἀφίνουν τὸ παιγνίδι. «θωρῶ τὴν αὔριον τὴν δουλειάν μου» φωνάζουν. «μὰ αὔριον θὰ πᾶμεν εἰς τὸ δεῖνα μέρος» –«πᾶμεν μεθ' αὔριον ἐκεῖ· καὶ, νὰ σοῦ πῶ, πάστρευέ μου τὴν γωνιάν.» Αἱ δυστυχεῖς γυναῖκες ἐπιστρέφουν εἰς τὸ σπῆτι ἀναθεματίζουσαι καὶ καταρώμεναι καφενεῖα καὶ καφετζῆδες. Διὰ τὴν ὁδὸν ἡ ὁποία κατασκευάζεται μεταξὺ Λεμησσοῦ καὶ Ὁμόδους ἐζητήθησαν ἐργάται δυστυχεῖς ἀπὸ ἑνὸς χωρίου (ἂς μὴ τὸ ἀναφέρωμεν) διὰ νὰ ἐργάζωνται μὲ ἡμερήσιον μισθὸν ἑνὸς σελλινίου καὶ τεσσάρων πεννῶν καὶ ὅμως δὲν ἐπῆγαν καὶ κάθηνται ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὰ καφενεῖα. Τοιαύτη σημείωσις ἐστάλη καὶ ἐκ μέρους τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸν ἐδῶ διοικητήν. Πῶς λοιπὸν νὰ πεισθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι πράγματι ὑπάρχει δυστυχία;

Δευτέρα ἀσθένεια τὴν ὁποίαν ἔχετε πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχετε πάνω κάτω καὶ τοὺς τρόπους, εἶσθε δύστροποι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων σας, καὶ αὐτὴ ἡ δυστροπία ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν, ἔκαμε καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ πιστεύῃ καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι τίποτε. Ἅμα φθάσῃ ὁ εἰσπράκτωρ εἰς ἕν χωρίον βλέπεις πολλοὺς οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ πληρώσωσι καὶ βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριὰν τοῦ χωρίου. Κατόπιν ἀφοῦ τοὺς παρουσιασθῇ κλῆσις διὰ νὰ πληρώσωσι καὶ πρόστιμον, τότε ἀμέσως φροντίζουν καὶ ἐξοφλοῦν τοὺς φόρους των. Εἶνε ἀλήθεια αὐτή, ἢ σᾶς συκοφαντοῦμεν; Μᾶς γράφουν ἐκ τινος χωρίου τῆς Μεσαορίας ὅτι ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐχρεώστει 104 γρόσια φόρους καὶ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ τοὺς πληρώσῃ ἐγκαίρως, ἐζημιώθη κατόπιν 240 γρόσια, διότι τοῦ ἐπωλήθησαν τέσσαρα πρόβατα ἀξίας 60 γροσίων ἕκαστον διὰ νὰ ληφθῇ ὁ φόρος, ὅστις μετὰ τοῦ προστίμου ἀνέβη εἰς 118 γρόσια. Δέν λέγομεν διὰ τοὺς δυστυχεῖς, διότι δι' αὐτοὺς ἔχομεν νὰ κάμωμεν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δύνανται, πρέπει νὰ ἦνε τοιοῦτοι; Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ μεταχειρισθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις βίαν ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι;

Τρίτη ἀσθένεια εἶνε ὅτι πολλοὶ ἀσυνείδητοι καὶ ἀθεόφοβοι ἀπεδείχθησαν εἰς τὰ δικαστήρια ὡς ψευδομάρτυρες. Προσκαλοῦνται καὶ καταθέτουν μεθ' ὅρκου εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὅ τι ξεύρουν, καὶ μετὰ 5–10 ἡμέρας προσκαλοῦνται πάλιν νὰ ἐπιβεβαιώσωσιν ὅ τι εἶπον, καὶ ἀφοῦ καὶ πάλιν ὁρκισθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου (ὢ τῆς ἀσυνειδησίας!) λέγουν ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα ὅσων εἶπον εἰς τὴν πρώτην κατάθεσιν· Χθεσινὰ παραδείγματα ἔχομεν εἰς τὸ ἐδῶ δικαστήριον. Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ–«μὰ καλά· σὺ πρὸ 10 ἡμερῶν εἶπες αὐτὰ καὶ αὐτά· σήμερον λέγεις ἄλλα· ποῖα εἶνε τὰ ἀληθῆ;–Τὰ σημερινά· ἀπαντᾷ ὁ ψευδομάρτυς.–Μὰ καλὰ–λέγει ὁ πρόεδρος–προχθὲς δὲν ὡρκίσθης πάλιν; Ἐδῶ σιωπᾷ ὁ ἀσυνείδητος. Σκέφθητε λοιπὸν εἰς ποίαν θέσιν εὑρίσκεται τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοιούτων καταθέσεων νὰ καταδικάσῃ ἢ νὰ ἀθωώσῃ. (Περὶ τοῦ ὅτι τὰ δικαστήρια πρέπει τοὺς τοιούτους ἀμέσως νὰ καθίζωσιν εἰς τὴν φυλακὴν θὰ εἴπωμεν προσεχῶς). Πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατόν, ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα τοιαῦτα παραδείγματα νὰ μᾶς πιστεύῃ καὶ ὅταν λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ περὶ μιᾶς οἱασδήποτε καταθέσεως ἂν ἦνε ἀληθὴς ἢ ψευδής; (ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—*Τὸ Ἰρλανδικὸν ζήτημα δεινοῦται βαθμηδὸν καὶ προαγγέλλονται μεγάλαι ταραχαὶ ἕνεκα τῶν αὐστηρῶν μέτρων εἰς τὰ ὁποῖα προέβη ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἰς τὸ νὰ διαλύσῃ τὸν ἐθνικὸν Σύνδεσμον καὶ τὰ συλλαλητήρια, τὰ ὁποῖα ἐναντίον τῶν αὐστηρῶν τούτων μέτρων ἤθελον νὰ συγκροτήσωσιν οἱ Ἰρλανδοί.*

—*Ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις προβαίνει εἰς*

διαφόρους ἐξοπλισμοὺς ἐν τοῖς μεθορίοις ἕνεκα τῆς πιθανότητος αὐστροουγγαρικῆς ῥήξεως.

—Ὁ ἀποδρὰς ἐκ Τεχεράνης Ἐμὶρ Χὰν εὑρίσκεται παρὰ τὴν Ἐρζερὸμ μετ' ἀρκετῶν ὀπαδῶν, πρὸς μεγάλην λύπην τῶν Ἄγγλων. Διαψεύδεται ὅτι οὗτος ἀπεκρούσθη εἰς Περσίαν καὶ ὅτι ἦτο ἐλπὶς νὰ συλληφθῇ.

—Μεγάλα κόμματα σχηματίζονται ἐν Βουλγαρίᾳ τὰ μὲν κατὰ, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ Φερδινάνδου. Φόβος εἶνε μὴ ἐκ τούτων προκύψῃ καμμία αἱματηρὰ σύγκρουσις, ἥτις βεβαίως θέλει δώσει εὐλογον ἀφορμὴν πρὸς στρατιωτικὴν ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἢ καὶ τῆς Ρωσσίας ἐπέμβασιν.

—Τὰ νεώτερα τῶν Βουλγαρικῶν εἶνε ὅτι ἡ Γερμανία προέτεινε τῇ Ὑψ. Πύλῃ νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ ταῖς Δυνάμεσιν ὅπως ἐπέλθῃ λύσις σύμφωνος πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ρωσσίας. Ἡ Ὑψ. Πύλη προτίθεται νὰ οἰκειοποιηθῇ τὰς ρωσσικὰς προτάσεις καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰς εἰς τὸν ἀνθιστάμενον τῶν Δυνάμεων ὅμιλον οὗ προεξάρχει ἡ Ἰταλία. Τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως θὰ ὑποστηρίξῃ ἡ γερμανικὴ, ἥτις ἀπ' ἀρχῆς ἀπεφάνθη ὅτι ἐπιμένει εἰς ἐξομάλισιν ἐδραζομένην ἐπὶ τῶν ρωσσικῶν προτάσεων. Ἐν Ρουτσουκίῳ ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐκεῖ γάλλους ὑπηκόους καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Γαλλίας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Γαλλία ἀπέβη νῦν δυσμενεστέρα πρὸς τοὺς Βουλγάρους.

—Αἱ πολωνικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι θὰ προβῶσιν εἰς Ρωσσίαν εἰς πειράματα ἐπιστρατεύσεων. Οἱ ἔφεδροι τῶν κατηγοριῶν τοῦ 1876 καὶ 1879 προσκαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ συντάγματα αὐτῶν τὴν 7 καὶ τὴν 8 σεπτεμβρίου. Συνάμα γενήσονται πειράματα ἐπιβάσεως στρατοῦ εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς. Μεταξὺ Δ'. Ὀδησσοῦ καὶ Σεβαστουπόλεως θὰ πρόβωσιν εἰς πειράματα ἐπιβάσεως καὶ ἀποβάσεως στρατοῦ ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων.

—Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Κοσσοῦτ ἀπελεύσεται εἰς τὰ ἐν Οὐγγαρίᾳ κτήματά του, ἔνθα θέλει διατρίψει τέσσαρας ἑβδομάδας. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀφόρητος κατάστασις εἰς ἣν περιῆλθον τὰ βουλγαρικὰ θὰ ἀναγκάσῃ τὸν πρίγκηπα ν' ἀπομακρυνθῇ οὐχὶ διὰ τέσσαρας ἑβδομάδας ἀλλὰ διαρκῶς.

Ὁ πολυσπούδαστος καὶ πολύτιμος δημοσιογράφος, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐγκρίτου φύλλου «Νεολόγου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀξιότ. κ. Σ. Ι. Βουτυρᾶς ἐτιμήθη παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ πυρασήμου Ὀσμανιὲ γ' τάξεως. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν γεραρὸν τοῦτον καὶ πολύπειρον δημοσιογράφον τὸν διὰ τῆς ὡραίας καὶ γλαφυρᾶς γλώσσης του, καὶ ἐν ἡμέραις ἔτι χαλεπαῖς, κατὰ τὸ μακρὸν τῆς δημοσιογραφίας του στάδιον ἐξυπηρετήσαντα καὶ ἐξυπηρετοῦντα σπουδαίως τὰ συμφέροντα τῆς τε Αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἡ ἐλλογιμωτάτη δεσποινὶς Ἀγνὴ Σμὶθ ἐξέδωκεν ἐν Λονδίνῳ νέον σύγγραμμα περὶ τῆς νήσου Κύπρου, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους χαρακτηρίζει εὐσυνείδητος ἀμεροληψία, ἥτις διορθοῖ πολλὰς πλάνας ἄλλων ἐπισκεψαμένων τὴν Κύπρον καὶ δυσμενῶς περὶ αὐτῆς ἀποφηναμένων. Θεωροῦντες ὅτι παρέχομεν εὐάρεστον ἀνάγνωσμα τοῖς κ. κ. ἀναγνώσαις μας, ἐρανιζόμεθα ἐκ τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ Ἑσπέρου τὰς κυριωτέρας περὶ Κύπρου καὶ κυπρίων ἰδέας τῆς εὐγενοῦς Ἀγγλίδος.

Ἡ συγγραφεὺς διελθοῦσα τήν τε πεδινὴν καὶ ὀρεινὴν χώραν τῆς νήσου θαυμάζει καὶ ἐκθειάζῃ τὰς φυσικὰς αὐτῆς καλλονάς. Τὴν τοποθεσίαν τῆς Κερυνείας παραβάλλει πρὸς τὴν τῆς Εἰδελβέργης καὶ τὴν τῶν πόλεων τῶν παραθαλασσίων Ἄλπεων τῆς Γαλλίας. Τὰ περὶ τὴν ἱερὰν Μονὴν τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου διεγείρουσιν ἐν αὐτῇ ἐξαλλον ἐνθουσιασμόν. Ἡ Κύπρος-λέγει-οὐδεμιᾶς τῶν ἀγγλικῶν κτήσεων ὑπολείπεται οὔτε κατὰ τὴν ὡραιότητα, οὔτε κατὰ τὴν γονιμότητα, οὔτε κατὰ τὴν σπουδαιότητα.

Δι' ὅλου τοῦ συγγράμματος διήκει ὁ αὐτὸς πόθος τῆς συγγραφέως ὅπως ἀρύηται πᾶσαν εἴδησιν ἐκ τοῦ ζόματος αὐτῶν τῶν κατοίκων συνδιαλεγομένη πρὸς αὐτοὺς οὐχὶ διὰ διερμηνέων ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν. Ἐν τῇ συνεντεύξει της πρὸς τὸν Μητροπολίτην Κερυνείας ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος ἀνακινεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ζητοῦσα νὰ μάθῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος. Ὁ Μητροπολίτης ἀπαντᾷ ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ δύο πρακτικαὶ δυσκολίαι ὑπάρχουσιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας· πρῶτον ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία δὲν παραδέχεται εἰκόνας, καὶ δεύτερον ὅτι δὲν ἐπιβάλλει τὴν νηστείαν. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐλλόγιμος Ἀγγλὶς μεταβαίνει εἰς ἄλλο ζήτημα λέγουσα τῷ Μητροπολίτῃ· «μοὶ εἶπον ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ δισήκησις ἀπαρέσκει ἐν μέρει τῷ Κυπριακῷ κλήρῳ, διότι ἐπεβλήθη φόρος εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ, καὶ διότι προστέτει αἱ γαῖαι ὑπερετιμήθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.» Ὁ Μητροπολίτης μειδιάσας εἶπεν· «προετίμων νὰ μὴ ἐκφράσω γνώμην ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων. Ἀλλ' εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἤδη ζῶμεν μετὰ μείζονος δυσκολίας ἢ πρότερον. Ἄλλοτε ἐλαμβάνομεν παρὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, Βεράτιον, δι' οὗ ἠδυνάμεθα νὰ συνάγωμεν συνδρομὰς παρὰ τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου. Τὸ ἔθος τοῦτο δὲν ἀνενεώθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, καὶ, ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἀφέθη ἐλεύθερος νὰ δίδῃ ὅ τι ἂν θέλῃ, δίδει πολὺ ὀλίγα.»

Ἐν τῇ κωμοτόλει «Μόρφου» ἐρωτᾷ ἡ δεσποινὶς Σμὶθ τὸν αὐτόθι προϊστάμενον τοῦ Κλήρου Ἀρχιμανδρίτην. «Εὑρίσκετε καλλιτέρευσίν τινα ἐν τῷ τόπῳ ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς;» «Βεβαίως» ἀπήντησεν ἐκεῖνος προσθεὶς καὶ τὰ ἀκόλουθα· «ἡ παῦσις τῆς καταδυναστείας τῶν ζαπτιέδων καὶ ἡ κυβερνητικὴ χορηγία εἰς τὰ ἐγχώρια σχολεῖα μεγάλως ἐξετιμήθησαν ὑπὸ πάντων. Αὔριον, ἑορτὴ τοῦ ἁγ. Γεωργίου ἑορτάζομεν καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.» «Καὶ πόσους ἡγεμόνας ἀναγνωρίζεται ἐν Κύπρῳ;» ὑπέλαβεν ἡ ξένη, «Τρεῖς, εἴτε ἐκεῖνος, τὸν Σουλτάνον, τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν καὶ τὸν βασιλέα Γεώργιον. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Κύκκου εὑρίσκει ἡ περιηγήτρια ἄκραν καθαριότητα καὶ λαμπρὰν ὑποδοχήν, κατακρίνει ὅμως τὴν μετ' ἀηδείας ταχύτητος καὶ ἐρρινοφώνως ἀπαγγελλομένην τῶν ἱερῶν εὐχῶν, καὶ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Κύπρος δὲν ἀπηλλάγη εἰσέτι τῶν μέσων αἰώνων καὶ ὅτι τοιαύτη ταχύτης καὶ βαττολογία ἐν ταῖς προσευχαῖς οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ συστᾶσαν πνευματικὴν λατρείαν. Διακηρύττει ὅμως ἀλλαχοῦ τοῦ συγγράμματός της ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῇ, διότι ἀποβλέπει πρὸς τὴν ἁγίαν Γραφὴν ὡς πρὸς ἀλάθητον ὁδηγόν.

Ἐν τῇ νώμῃ Κάμπου προσκάλεσεν ἡ περιηγήτρια εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆς τὸν διδάσκαλον, ὅστις μεταξὺ ἄλλων (ἀσημάντων) εἶπε καὶ ταῦτα· «πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν Ἄγγλων εἰς τὸν τόπον εὑρισκόμεθα εἰς ἐσχάτην βαρβαρότητα· δὲν εἴμεθα κρείττονες τῶν ἵππων, τῶν κτηνῶν.» (καὶ μήπως τώρα ἔγειναν κρείττων πτωχὲ διδάσκαλε;) «Ἀλλ' ἡ Δέσποινα ἡμῶν, ἡ Βασίλισσα ἐποίησε κατοχὴν ἡμῶν, καὶ τὰ ἡμέτερα πνεύματα ἤρξαντο ν' ἀναπτύσσωνται» (καὶ παράδειγμα ἔστω ὁ διδάσκαλος τοῦ Κάμπου). «Ἡ βασίλισσα ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ μάθωμεν γράμματα. Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ κυρίου Σπένσερ· πολλὰ τὰ ἔτη εἴμεθα ἐλεύθεροι.» (Δηλαδὴ ὁ διδάσκαλος τοῦ Κάμπου κατώρθωσε τώρα νὰ γένῃ ἴσως χειρότερος).

Ἐν τῇ μονῇ Χρυσορροϊατίσσης ἡ λογία Ἀγγλὶς ἀπηύθυνε εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς αὐτόθι Σχολῆς συμβουλάς τινας, ἃς ἐπεσφράγισε διὰ τῶν ἀκολούθων. «Ὁ ἄνθρωπος εἶπεν ὅτι γνωρίζει γράμματα, καὶ γνωρίζει πῶς νὰ μεταχειρίζεται τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς ἐργόχειρόν τι ἔχει διπλασίαν ἀξίαν τοῦ ἀγνοοῦντος ἀμφότερα, πράγματι, ἄνευ ἀμφοτέρων τούτων οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρῆται τέλειος ἄνθρωπος.» Οἱ λόγοι οὗτοι κατέστησαν σκυθρωποὺς τόν τε Σύριον διερμηνέα Γεώργιον καὶ τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς. Ἡ δυστυχὴς ξένη ἀγνοοῦσα, ὡς λέγει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος ἦτο ἐντελῶς ἀγράμματος, ὁ δὲ δεύτερος σχεδὸν ὅμοιος ἐκείνῳ ἐλυπήθη ἐγκαρδίως, διότι ἐξεφράσθη τοιούτῳ τρόπῳ.

Παραδόξως οὐδαμοῦ τοῦ συγγράμματός της ποιεῖται λόγον ἡ περιηγήτρια οὔτε περὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, οὔτε περὶ Ἀρμοστοῦ, πολὺ δὲ σπανίως ἀναφέρει τι περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως. Φαίνεται ὅτι ἐκ προθέσεως ἀπέφυγε τὴν συναναφορὰν πρὸς τοιαῦτα πρόσωπα ὅπως μὴ ἐξασκήσωσιν ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τῶν κρίσεων αὐτῆς.

Ἐν τούτοις εἶχεν ἐρωτήσει τὸν κύριον Οὐόττκινς διευθυντὴν τῆς Ὀθωμανικῆς τραπέζης ἐν Λάρνακι ἂν οἱ Κύπριοι ἀρέσκωνται ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν. «Ἀναμφιβόλως» ἀπήντησεν ἐκεῖνος. «Πρὸ τῆς κατοχῆς οὐδέποτε ἠδύναντο νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἦσαν κύριοι τῆς ζωῆς των.» (Ἐπὶ Τουρκίας ἐνῶ εἴμεθα κύριοι τῆς ζωῆς μας καὶ σήμερον ἔχομεν πολλοὺς κυρίους τῆς ζωῆς μας). Μόνον θερμοκέφαλοι

τινες ἐπιθυμοῦσι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν. Τοῦτο δὲ εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ Κύπρος οὐδέποτε θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Τουρκίαν.»

Ἀκολούθως ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν πορισμάτων, τῷ καὶ σπουδαιοτέρῳ μέρει τοῦ συγγράμματός της ἡ δεσποινὶς Σμὶθ λύει τὰ ἀκόλουθα λίαν σημαντικὰ διὰ τὴν Κύπρον ζητήματα. 1.) Εἶνε οἱ Κύπριοι Ἕλληνες ἢ ὄχι; Εἰς τοῦτο ἀπαντᾷ. «Ἐξέρχεται, τῶν ὁρίων τῆς ἀληθείας τὸ ἀποφαίνεσθαι ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν εἶνε τὸ πλεῖστον Ἕλληνες. Διότι τίνα τὰ συνιστῶντα ἐθνότητα; Αἷμα καὶ γλῶσσα, ὧν οἱ δεσμοὶ καθίστανται ἰσχυρότατοι, ὅταν συμπλέκωνται στενῶς καὶ ὑπὸ κοινῆς θρησκείας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κύπρου εἶνε βεβαίως συμμιγής. Τὸ ἓν τέταρτον αὐτοῦ εἶνε ὁμολογουμένως Τοῦρκοι, καὶ τὰ λοιπὰ τρία τέταρτα ἐδέξαντο ἀναντιρρήτως πολλὰς συρροὰς ἐκ πηγῆς σημιτικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς. Ἀλλὰ ταῦτας ἀπερρόρησε τὸ κύριον ῥεῦμα τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ μόνη ἡ λαλουμένη διάλεκτος ἀποδεικνύει ἀρκούντως ὅτι ἡ Κύπρος ὑπῆρξεν οὐσιωδῶς νῆσος Ἑλληνικὴ πρὸ τοῦ ἤρξατο νὰ γράφηται ἱστορία. Ἡ Κυπριακὴ διάλεκτος βεβαίως δὲν εἶνε καθαρά. Οὔτε ἐκκλησία οὔτε κοινὴ Σχολὴ διετήρησαν αὐτὴν ἐλευθέραν ἀπὸ στοιχείων διαφθορᾶς. Μάτην ὅμως ἡ ἐπιρροὴ τῶν Βενετῶν καὶ τῶν Τούρκων ἠγωνίσθη νὰ καταβάλῃ αὐτήν. Αὕτη λαλεῖται μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν, καὶ τοῦτο εἶνε ἀπόδειξις πειστικωτάτη καὶ ἀναμφισβήτητος τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς των.

2) «Πρέπει νὰ ἐγκαταλίπῃ ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον ἢ νὰ κρατήσῃ αὐτήν; καὶ, ἐγκαταλείπουσα αὐτήν, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ τῇ Τουρκίᾳ ἢ νὰ προσαρτήσῃ τῇ Ἑλλάδι;» Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς: «Οὐδεὶς φαντάζεται ὅτι ἡ Κύπρος ἐπιστραφήσεταί ποτε τῇ Τουρκίᾳ... Οἱ νησιῶται ὅσον ἀχάριστοι καὶ ἂν τύχῃ ν' ἀποδειχθῶσιν, οὐδέποτε παραδοθήσονται εἰς τὴν κατάθλιπτικὴν ἐκείνην διοίκησιν. Τοῦτο θὰ ἦτο τελμάτωσις τοῦ σήματος τῆς Βρεταννικῆς τιμῆς· θὰ ἦτο ὕβρις εἰς αὐτὸν τὸν χριστιανισμόν.»

3) «Ἐπιθυμοῦσι κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ νησιῶται νὰ ἑνωθῶσι τῇ Ἑλλάδι;» ἐρωτᾷ ἡ δεσποινὶς Σμίθ. «Δὲν δυνάμεθα, λέγει, ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ νομίζομεν πιθανόν, ὅτι οὗτοι δὲν εἶνε εἰσέτι ἱκανῶς ἀνεπτυγμένοι ὅπως διατυπώσωσι τοὺς πόθους των. Οἱ ἀγρόται εἶνε ἐργατικοὶ καὶ λιτοὶ καὶ οἰκονόμοι καὶ θὰ δυνηθῶσι νὰ κρίνωσι, τίνος ἡ κυβέρνησις θὰ προαγάγῃ μᾶλλον τὰ ὑλικὰ των συμφέροντα.»

«Νομίζω, λέγει παρακατιοῦσα ἡ συγγραφεύς ὅτι ὀφείλομεν νὰ κρατήσωμεν τὴν Κύπρον. Τοῦτο ἀπαιτοῦσι τὰ τε ὑλικὰ καὶ πολιτικὰ ἡμῶν συμφέροντα. Ἡ σπουδαιότης τῆς Κύπρου δι' ἡμᾶς ἔγκειται οὐχὶ εἰς τὰ γεωργικὰ ἢ μεταλλικὰ αὐτῆς πλούτη, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτο καὶ μόνον ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ὁ λόρδος Βίκενσφηλδ ὅτε διεπραγματεύσατο τὴν παραχώρησιν αὐτῆς.»

Ὅταν ὁ Κύπριος χωρικὸς μάθῃ γράμματα λέγει ἡ δεσποινὶς Σμίθ θὰ ἀναγινώσκῃ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, αἵτινες, συνεχῶς γράφουσαι περὶ τῆς δουλης Ἑλλάδος συγκαταριθμοῦσιν εἰς αὐτὴν τὴν Ἤπειρον, τὴν Μακεδονίαν, τὰς νήσους καὶ τὴν Κύπρον. Οἱ Ἕλληνες, τότε, ἔχοντες τὸ προηγούμενον τῶν Ἰονίων Νήσων, δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωσι νὰ καταστήσωσι τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν ἐν Κύπρῳ μισητὴν καὶ νὰ διεγείρωσι τὸν λαὸν καθ' ἡμῶν, ὅπερ ἔστι δυσάρεστον μὲν εἰς ἡμᾶς, ἐπιβλαβὲς δὲ εἰς τὰ ζωτικώτατα ἐκείνων συμφέροντα.»

Ἡ κ. Σμὶθ ἠπατήθη ὡς πρὸς τοῦτο νομίζουσα ὅτι τότε μόνον ὁ λαὸς τῆς Κύπρου θὰ ζητήσῃ τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἕνωσιν ὅταν μάθῃ γράμματα. Ἐὰν ἠρωτᾶτο πρὸς τοῦτο καὶ τοὺς ἁπλουστέρους τῆς νήσου χωρικοὺς θὰ ἐξήρχετο τῆς τοιαύτης ἀπάτης). «Πῶς δυνάμεθα, λέγει κάποτε ἡ κ. Σμὶθ, νὰ προλάβωμεν τὸ κακὸν τοῦτο; Ἔχοντες τὴν ὑποστήριξιν τῆς παιδείας; Ἀλλὰ τοιοῦτό τι θὰ ἦτο ὅλως ἀνάξιον ἡμῶν καὶ ἀπραγματοποίητον ἐν τῷ φωτὶ τῆς προόδου τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὑποστηρίζοντες ἀποικίας Ἀράβων ἐν τῷ τόπῳ; Ἐρυθριῶ νὰ εἴπω ὅτι, καθὼς ἔμαθον, τοιοῦτό τι ὑπεβλήθη μετὰ σπουδαιότητος· ἀλλ ἀποδιδοῦσα δικαιοσύνην τοῖς συμπολίταις μου, προστίθημι ὅτι ὁ ποιήσας τοιαύτην πρότασιν οὐδὲν οὐδαμῶς ἐγνώριζε περὶ τῆς νήσου.»

4) Εἰς τὴν τετάρτην ἐρώτησιν «Κρατοῦσα ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον πρὸς μέσα ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως ἐλκύσῃ τὴν ἀγάπην τῶν Κυπρίων;» ἀποφαίνεται ἡ δεσποινὶς Σμὶθ ὅτι ὅπως ἡ Ἀγγλία δυνηθῇ νὰ κρατήσῃ τὴν Κύπρον, δύο τινὰ ὀφείλει νὰ πράξῃ· πρῶτον νὰ ἐγκαταστήσῃ Ἀγγλικὰ οἰκογενείας ἐν τῇ νήσῳ, καὶ δεύτερον νὰ κερδήσῃ τὰς συμπαθείας τῶν Κυπρίων διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν πολιτικῶν πόθων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Ἑλλὰς προσδεύει καὶ ἔχει μέλλον. Αἱ ἐσωτερικαὶ αὐτῆς ὑποθέσεις διευθύνονται καλῶς. Ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς ὑπάρχει πλήρης ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσίας. Σχολεῖα, ταχυδρομεῖα, τηλεγραφεῖα εὑρηνται πανταχοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ συμπάθεια ἡμῶν πρὸς τοὺς Βουλγάρους δέον νὰ μὴ ἀποκρύπτῃ ἀφ' ἡμῶν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ χώρα των δὲν εἶνε ἐκ φύσεως ἐπιτηδεία ὅπως καταστῇ ἑστία ἐλευθερίας. Ἡ ἀκτὴ στερεῖται λιμένων. Ὁ λαός της ἔχει τὴν βραδύνοιαν καὶ δειλίαν φυλῆς καθαρῶς γεωργικῆς. Οἱ Ἀρμένιοι δὲν στεροῦνται μὲν ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος, ἀλλ' εἶνε δυσκολωτάτη ἡ ἀνατύπωσις αὐτῶν εἰς ἔθνος. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς μεγαλυνθῇ διὰ τῶν νήσων καὶ ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπερ κατοικεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων, ἔσται ἡμῖν χρησιμώτερος σύμμαχος ἢ ἡ Τουρκία. Οὕτως οἱ Κύπριοι Ἕλληνες, μένοντες ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν, ζῶσι μυριάκις ὠφελιμώτεροι τῇ φυλῇ αὐτῶν ἢ ἐνούμενοι τῷ ἑλληνικῷ βασιλείῳ.» (Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς κ. Σμὶθ εἰλικρινῶς ὑποδεικνυόμενα ταῦτα μέσα ὅπως ἡ Ἀγγλία προσελκύσῃ τὴν συμπάθειαν τῶν Κυπρίων, ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν ὅμως ἀγγλικῶν οἰκογενειῶν ἐν τῇ νήσῳ φοβούμεθα ὅτι τὸ φύσει τραχὺ καὶ σκληρὸν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἄγγλου θὰ προξενήσῃ ὅλως ἀλλοίᾳ ἀποτελέσματα).

«Τὰ ὀλίγα ταῦτα σταχυολογήματα, ἐκ τοῦ νέου συγγράμματος τῆς φιλελλήνος Ἀγγλίδος Ἀγνῆς Σμὶθ,—προσεπιλέγει ὁ ἐν τῷ «Ἑσπέρῳ» δημοσιεύσας τὴν μετάφρασιν ταύτην κ. Α. Ι. Μ. πρὸς ὃν εὐγνωμονοῦμεν,—ἀρκοῦσι, νομίζομεν, ὅπως παράσχωσιν ἰδέαν τινὰ περὶ αὐτοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἑσπέρου.» Τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ συνιστῶμεν πᾶσι τοῖς γινώσκουσι τὴν Ἀγγλικὴν γλῶτταν, Κυπρίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμογενέσιν. Εὐχόμεθα δὲ ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὅπως ἡ εὐρεῖα αὐτοῦ ἀνάγνωσις ἐν Ἀγγλίᾳ διαθέσῃ τὴν αὐτόθι κοινὴν γνώμην εὐνοϊκώτατα πρὸς τὴν πολυπαθῆ Κύπρον.»

ΕΓΧΩΡΙΑ

Παρεκλήθημεν παρὰ τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολείων ὅπως δημοσιεύσωμεν ὅτι, ἐπειδὴ διὰ λόγους καθαρῶς οἰκονομικοὺς κατηργήθη ἡ θέσις τοῦ ἀγγλοδιδασκάλου ἐν τοῖς παρ ἡμῖν Σχολείοις, διὰ τοῦτο δὲν προσεκλήθη ἐφέτος ὅπως ἐκ νέου καθέξῃ τὴν θέσιν ταύτην ὁ πέρυσιν εὐδοκίμως διδάξας κ. Μ. Φιλιππίδης, πρὸς ὃν ἡ Ἐφορία δημοσίᾳ ἀποδίδει τὰς εὐχαριστίας της.

***

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ἤρξαντο τῶν παραδόσεών των. Ὅσοι μαθηταὶ ἠκολούθουν πέρυσιν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ δὲν προσέλθωσιν ἐντὸς ἑνὸς τὸ πολὺ μηνὸς εἰς τὰς τάξεις των, θὰ ὑποβιβασθῶσι, καὶ τοῦτο καθιστῶμεν γνωστὸν πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων.

***

Τὸ κατ' αὐτὰς συγκροτούμενον ἐν τῇ πόλει μας πταισματοδικεῖον κατεδίκασε πολλοὺς καὶ κυρίως ζωοκλέπτας καὶ μαχαιράδες. Ὁ ἀξιότ. πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου κ. Μίτλεττον σκοπὸν ἔθετο ἀπαλλάξῃ τὸ διαμέρισμα ἀπὸ τοὺς τοιούτους, διότι καθ' ὅλας τὰς δίκας ἐφάνη ἀρκετὰ αὐστηρὸς πρὸς αὐτούς. Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν αὐστηρότητα ταύτην τοῦ τε κ. προέδρου καὶ τοῦ δικαστηρίου διότι αὐτὴ καὶ μόνη ὡς ἄλλοτε εἴπομεν εἶνε τὸ μόνον καὶ ἀσφαλὲς μέσον δι' οὗ θ' ἀπαλλαχθῶμεν τῶν ζωοκλεπτῶν.

***

Τὸ χωρίον Πισσούριον, τῇ ἀξιεπαίνῳ φροντίδι τοῦ κ. Ὀνουφρίου Δημητρίου καὶ τῆς λοιπῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ σχολείου του, προσεκτήσατο ὡς διδάσκαλον ἕνα τῶν καλλίστων καὶ ἡλικιωτάτων νέων, τὸν κ. Παρασκευᾶν Ἰωάννου, τελειόφοιτον τοῦ ἐντεῦθεν Σχολαρχείου. Συγχαίρομεν τοῖς κ. κ. Πισσουριώτοις διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐκλογήν των.

***

Παρεκλήθημεν παρά τινων Κυριῶν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ἡ πόλις μας ἔχει ἀνάγκην μιᾶς μοδίστρας.

***

Παρά τινος ἐπιβάτου πλοίου τινὸς ἐμάθομεν τὸν θάνατον τῆς συζύγου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀξιοτίμου συμπατριώτου ἡμῶν κ. Χρήστου Σολέα. Ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν τῷ ἀξιολόγῳ τούτῳ τῆς πατρίδος τέκνῳ.

***

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διενεργήσαντες τὴν κλοπὴν τῶν 2 χιλ. λιρῶν τῆς Αὐτ. Ὀθ. Τραπέζης ἀνεκαλύφθησαν. Τὰ καθ' ἕκαστα προσεχῶς.

Ἀξιότ. κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Εὐαρεστήθητι νὰ σαλπίσῃς τὰ ἀκόλουθα εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀμερίμνου Κυβερνήσεώς μας.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τόσον πολλὰ δημοσιεύονται καθ' ἑκάστην παράπονα τῶν κατοίκων κατ' αὐτῆς, ὥστε φαίνεται ὅτι καὶ ἡ ἰδία βαρύνεται πλέον ἢ μόνον νὰ τὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἀναγνώσῃ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ συστωματωθῶμεν καὶ νὰ ἐκλέξωμεν ἐκ τῶν λογίων μας, τιμίων καὶ φιλοπατρίδων τῆς νήσου μας μίαν ἀντιπροσωπίαν, πρὸς ἣν πάντες νὰ ἀπευθύνωμεν τὰ παράπονά μας, καὶ ἀφοῦ ταῦτα καθαρισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας, ἡ μένουσα ὕλη νὰ δημοσιεύηται διὰ τῶν ἐπισήμων ἐν Λονδίνῳ ἐφημερίδων, ἃς ἀναγινώσκωσι πάντες οἱ φιλελεύθεροι ἄγγλοι, εἴτινες εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ γείνωσι ζῶσι εἰς τὰ παθήματά μας καὶ θὰ ἐνεργήσωσι τὴν θεραπείαν ταύτων διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων.—Τὰ ἀκόλουθα δύο συμβάντα δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰ πολλὰ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως παράπονα, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ κινήσωσι μικρὸν τὴν χολὴν τῆς ἀμερίμνου Κυβερνήσεώς μας, ἐὰν ἔχωμεν τὴν τύχην νὰ τὰ ἀναγνώσῃ.

Φύσας τὴν 22αν λήξαντος μηνὸς εἰς τὸ χωρίον Τύμβον Κυθραίας δι' ὑποθέσεις μου ἤκουον δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ μεγάλην ταραχήν, ὥστε οἱ πλείστοι ἢ μᾶλλον οἱ πλησίον τῶν ταραχῶν οἰκοῦντες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κοιμηθῶσιν. Αἱ ταραχαὶ δ' αὗται ἦσαν διάφοροι τραγουδιαὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀνηθίκων μετ' ἀλαλαγμῶν. Τῶν ταραχῶν τούτων τ' ἀποτελέσματα γευθεὶς κἀγὼ ὡς πλησίον αὐτῶν ξενισθεὶς ἐζήτησα τὴν ἐπιοῦσαν πληροφορίας. Ἰδοὺ δὲ τί ἤκουσα. Κακοήθεις τινὲς ὀθωμανοὶ τῶν πλησιοχώρων τοῦ εἰρημ. χωρίου διήρχοντο ἀρ' ἑσπέρας μετὰ πόρνης ἔξωθεν τοῦ εἰρημένου χωρίου διευθυνόμενοι εἰς Λευκωσίαν ὡς εἶπον. Τούτους συναντήσας τυχαίως ἢ ἐκ συνεννοήσεως ζαπτιγὲς τις, φύλαξ ἐν τῷ εἰρημ. χωρίῳ διὰ τὴν μολυσματικὴν ἀσθένειαν τῶν προβάτων, προσεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ διανυκτερεύσωσιν μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ συνευθυμήσωσιν. Ἀμέσως δὲ ἐρρόντισε καὶ ἰδιαιτέραν κλινοσκίαν εἰς αὐτοὺς τὸ νεόδμητον καφενεῖον τοῦ εἰρημ. χωρίου, ὅπερ παρεχώρησεν ἀμισθὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, χαριζόμενος εἰς τὸν ζαπτιγὲν, ἢ μᾶλλον φοβούμενος τὸν ζαπτιγέν. Ἐντὸς δ' αὐτοῦ λοιπὸν συνέβησαν ὅσα προηγουμένως ἀνέφερα. Τὴν ἐπαύριον δὲ ὁ φύλαξ ζαπτιγὲς ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἔργον του, περιέφερετο μετ' αὐτῶν ἀπὸ περιβόλι εἰς περιβόλι φροντίζων νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτοὺς μὲ πᾶν ἐδώδιμον· ὕστερον ἐρρόντισεν εἰς αὐτοὺς πρόβατον παρὰ τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὁποῖον ἔφαγε μετ' αὐτῶν ψητὸν, ἐπαναλαβόντες τὰ αὐτὰ καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἑσπέραν. Ὁ εἰρημένος ζαπτιγὲς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐμπόδιζε τὸν Χασάπην τοῦ χωρίου νὰ σφάξῃ, τὴν ἐπισοῦσαν ὅμως φοβηθεὶς καταμήνυσιν ὑπὸ τοῦ χασάπη, τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον νὰ σφάξῃ.

Ἕτερον. Τὴν 30ὴν τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐν προκεχωρηκυίᾳ νυκτὶ ἔρθασαν εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ζαπτιγέδες τινὲς μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, ἡ καλουμένη κινητὴ ἀστυνομία τῆς Ἐπαρχίας, ἡ ἐντολὴν ἔχουσα νὰ ἐξετάζῃ τὰ γεροντικὰ συμβούλια τῶν χωρίων περὶ τῶν ἀνηθίκων ἀνθρώπων. Ἀφυπνίσαντες τὸν Μουκτάρην ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ στρώματα· ὁ μουκτάρης τότε ἔσπευσε νὰ τοὺς ἑτοιμάσῃ τ' ἀναγκαῖα στρώματα, ζητήσας βοηθὸν καὶ τὸν πλησίον του ἀδελφὸν, μέλος τοῦ γεροντικοῦ Συμβουλίου. ἀφοῦ δὲ μετὰ κόπου ἐφρόντισαν πάντα ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ, ἡ κυρὰ Ἀστυνομία, ἢ μᾶλλον ὁ ἀρχηγὸς, ἐξετάσας τὰ στρώματα εὗρεν αὐτὰ ἀκατάλληλα διὰ τὴν ράχιν του καὶ ἐζήτει μαλακώτερα· ἐπειδὴ ὅμως ὁ μουκτάρης καὶ τὸ μέλος τοῦ γερ.Συμβ. εἶπον εἰς αὐτοὺς ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ εὑρεθῶσιν ἄλλα ἕνεκα τῆς δυστυχίας, ἥτις καταμαστίζει πρὸ χρόνων τὸ χωρίον συνεπείᾳ 2-ἢ 3 τοκογλύφων, ἡ εἰρημένη ἀστυνομία ὕβρισεν αὐτοὺς ἀναιδέστατα καὶ ἀνεχώρησε μετ' ἀπειλῆς ὅτι θὰ τοὺς καταγγείλῃ ὡς ἀτάκτους τοῦ χωρίου.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὁποῖα τὰ ἔργα τῶν ὑπαλλήλων σου Σ. Κ. οὓς πληρόνεις ἐκ τοῦ ἱδρῶτος τῶν πτωχῶν. Ἰδοὺ φανερώτατα ἀντὶ νὰ προστατευθῶσιν ὑπ' αὐτῶν, συμβαίνει τὸ ἐναντίον περιφρονοῦνται καὶ ἀτιμάζονται ὑπ' αὐτῶν. Ἔχει λοιπὸν ἄδικον ὁ λαὸς νὰ φωνάζῃ; ἔχει ἄδικον νὰ σὲ δημοσιεύῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας; Κρῖνε σὺ πλέον διότι ἡ θέσις τοῦ λαοῦ εἶνε ἀπελπιστική. «τὸ γὰρ πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾷ παραφροσύνην.»

Τοσαῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας. Κυθραίας.

Ἀ ρ ν α ξ.—Τὸ ἐνταῦθα τελωνεῖον, ἐκτιμᾶ τὰς διαφόρους τῶν Ἐμπόρων πραγματείας, ἢ εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς, (ὅπερ καὶ δίκαιον) ἢ ἐπὶ μιᾶς προκαταλυσμιαίας ταρίφας, ἥτις πολλάκις φέρει τὸν ἐμπορευόμενον εἰς ἄπελπι σημεῖον, διότι πολλὰ εἴδη πραγματειῶν ὡς ὁ χαλκὸς, τὰ κηρία, τὰ πνεύματα, σχεδὸν ὅλη ἡ μανυφατούρα, εἶναι ἐκτιμημένα εἰς διπλασίαν ἢ καὶ τριπλασίαν τιμὴν, καὶ τὸ τελωνεῖον, ἀντὶ 8 ο[ο μεταμορφοῦται εἰς 12-16 20 ο[ο, καὶ ὁ Ἔμπορος ὑποχρεοῦται νὰ σέβητε τὴν ταρίφαν, καὶ νὰ πληρώνῃ κατὰ τὸ λέγειν αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν εἰρημένων τῆς ταρίφας εἰδῶν συμπίπτει καὶ ὁ καφὲς, ἐκτιμηθεὶς τότε 11 1[2 γρόσια τὴν ὀκκάν· ἐνόσω λοιπὸν ἐτιμᾶτο καὶ αὐτὸς 9 ἢ 10 γρ. ἦτο σεβαστὴ ἡ ταρίφα· σήμερον ὁπότε ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶνα: 23-24 τί ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐκτιμητοῦ τοῦ τελωνείου νὰ γίνῃ;

2. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

(Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα).

(συνέχεια)

Ἔτη

πρὸ Χριστοῦ.

1452. Συνεγράφη ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἡ Πεντάτευχος, ἤτοι τὰ πέντε βιβλία τῆς ἱερᾶς γραφῆς.

1451. Θάνατος τοῦ Μωϋσέως τὸν ὁποῖον διεδέχθη ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.

1425. Ὁ Πέλωψ υἱὸς τοῦ Ταντάλου βασιλέως τῆς Φρυγίας μετῴκισεν εἰς τὴν Πελοπόνησσον, συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδάμειαν, οἱ δὲ υἱοὶ καὶ ἀπόγονοί του ὠνομάσθησαν Πελοπίδαι.

1389. Ὁ Ἰανὸς βασιλεύει εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως. Ὁ Κρόνος ἐξ Ἑλλάδος καταφεύγει εἰς Ἰταλίαν, νυμφεύεται τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰανοῦ καὶ εἰσάγει ἐκεῖ τὴν γεωργίαν. Διαδεχθεὶς δὲ τὸν πενθερόν του ἐκυβέρνησεν εἰς τρόπον ὥστε ἡ εἰρήνη, ἡ ἀφθονία καὶ ἡ δικαιοσύνη ἤκμαζον, διὸ καὶ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὠνομάσθη Χ ρ υ σ ο ῦ ς α ἰ ὼ ν.

1384. Γέννησις τοῦ Ἡρακλέους ὑπὸ τῆς Ἀλκμήνης.

1326. Σύστασις τῶν Ἰσθμικῶν ἀγώνων ἐν Κορίνθῳ.

1266. Ὁ Οἰδίπους λύσας τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα νυμφεύεται τὴν μητέρα του Ἰοκάστην (ἐν ἀγνοίᾳ) καὶ γίνεται βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.

1263. Οἱ Ἀργοναῦται ἐκπλέουσιν εἰς Κολχίδα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰάσωνος.

1257. Ὁ τοῦ Αἰγέως Θησεὺς συνοικεῖ εἰς ἓν ἄστυ, τὰς Ἀθήνας, τοὺς σποράδην οἰκοῦντας τὴν Ἀττικήν.

1252. Θεμελιοῦται ἡ Τύρος.

1242. Ὁ Εὔανδρος μετὰ Πελασγῶν καὶ Ἀρκάδων ἀποικεῖ εἰς Λάτιον τῆς Ἰταλίας καὶ κτίζει παρὰ τὸν Αὐεντεύσατε. Θέλει τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας ἤτοι πρὸς 24 διότι ἄλλως ζημιοῖ τὸ τελωνεῖον. Ἀφεῤῥμ Κύριοι Τελῶναι ποῦ ξέρετε τὸ συμφέρον σας καὶ δὲν ἐπιτρέπετε εἰς τὸν ἄλλον νὰ σᾶς γελᾷ, καὶ βεβαίως ἑκὼν ἀκὼν ὁ Ἔμπορος τί θὰ κάμῃ; θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ καὶ ἂν φωνάζῃ, τί σᾶς μέλει; στουμπώστε τὰ φτιά σας, καὶ ἂς ἐνθυμηθῇ καὶ ἐκεῖνος ὅτι τὸ Ἰσχυρὸν ἀντισχύει τοῦ Δικαίου.

Ὀ ρ ε ί λ ε ι ς ν ὰ ὑ π ο β ά λ ῃ ς

Σὺ ὁ ὑπόδουλος λαὸς πᾶσας τὰς πράξεις σου, ὑπ' ὄψιν τῶν κυβερνώντων σε. Ὀφείλεις νὰ ζητήσῃς τὴν συγκατάθεσίν των, ἂν πρέπῃ νὰ καθήσῃς ἂν πρέπῃ νὰ σταθῇς ἂν πρέπῃ νὰ κινηθῇς, ἄλλως ἂν ἀποφασίσῃς νὰ πράττῃς ὡς θέλεις, μάθε ὅτι ἐχάθῃς, ὅτι κατεστράφης ἀνεπανορθωτί.

Ἔστω σοι ὡς παράδειγμα τὸ πρόσφατον γεγονὸς, ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπόφασίς σου, νὰ κτίσῃς Σ φ α γ ε ῖ ο ν ν έ ο ν, ὅπως χρησιμοποιήσῃς φαίνεται τὸ παλαιὸν, διὰ πετρελαιαποθήκην, ἢ πυριτιδαποθήκην, καὶ αἴρνης ἀνωτέρα φωνὴ τοῦ Διοικητοῦ σου, σοῦ λέγει, «ἡ πρᾶξίς σου ἀντιβαίνει εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς. τὸ κτίριόν σου, εἶναι παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ ὀφείλεις νὰ παύσῃς» καὶ ἀμέσως παύεις.

Τὸ ἔξοδον ὅμως ἐξορύξεως θεμελίων, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει ἄνω τῶν 10 λιρῶν, ποῖος θὰ τὸ πληρώσῃ; βεβαίως Κ ὶ φ ά λ λ α π ά γ α λέγει Ἰταλική τις ῥήτρα, Ἐκεῖνος ὅστις διέταξε νὰ ἱδρυθῇ νέον Σφαγεῖον, χωρὶς νὰ καθυποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν πολὺ πλησίον εὑρισκομένην ἀρχήν του.

Ὁ Κύριος Δήμαρχος ὡς νομικὸς, ὤφειλε νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἄρθρων τοῦ νόμου, νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον, νὰ ἀποπαιρατωθῇ τὸ ἔργον οὗτινος προΐσταται, ἀλλὰ ἀς λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν τό. Ὀ φ ε ί λ ε ι ν ὰ κ α θ υ π ο β ά λ ῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασία καλῆς ποιότ. ἄπισσα	γρ.	140—145
» συνήθη μαῦρα γερὰ	»	80—120
» κόκκινα	»	50—70
» χαλασμένα	»	30—40
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ	παρὰ.	45

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

τῖνον λόφον πόλιν ἣν ὠνόμασε Παλλάτιον ἐκ τῆς θυγατρός του Παλλάδος.

1225. Ὁ Θηβαϊκὸς πόλεμος. Ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης υἱοὶ τοῦ Οἰδίποδος ἀλληλοφονεύονται ἐν μάχῃ περὶ τῆς ἀρχῆς. Ὁ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς βασιλεύουσιν ἐν Λακεδαίμονι.

1202. Ἡ διάσημος φιλία τοῦ Ὀρέστου καὶ Πυλάδου. —Ὁ Τεῦκρος υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός του ἐκ τῆς παρὰ τὴν Ἀττικὴν Σαλαμῖνος, κτίζει τὴν Σαλαμῖνα τῆς Κύπρου.

1198. Ἡ ἁρπαγὴ τῆς Ἑλένης, συζύγου τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Μενελάου, ὑπὸ τοῦ Πάριδος.

1193. Ἄρχεται ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος.

1184. Ἅλωσις καὶ ἐμπρησμὸς τῆς Τροίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

1183. Θάνατος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν Μυκήναις ὑπὸ τῆς συζύγου του Κλυταιμνήστρας.

1182. Ὁ Αἰνείας ἐπιβιβάζεται εἰς Ἰταλίαν καὶ νυμφεύεται τὴν Λαβινίαν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Λατίνου.

1165. Ὁ Σαμψὼν ἀνδραγαθεῖ κατὰ τῶν Φιλισταίων.

1115. Ἐγνώσθη ἡ ναυτικὴ πυξὶς εἰς Κίναν.

1104. Κάθοδος τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς τὴν Πελοπόνησσον.

1095. Ὁ Σαοὺλ ἐχρίσθη βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν

1087. Ἐγεννήθη ὁ Δαβίδ.

1082. Ὁ Χέοψ ἢ Χέμις βασιλεύει ἐν Αἰγύπτῳ, εἰς ὃν ἀποδίδεται καὶ ἡ πρώτη πυραμίς.

1070. Θάνατος τοῦ Κόδρου, τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν. Κατάργησις τῆς βασιλείας καὶ σύστασις ἰσοβίων ἀρχόντων, διὰ τὴν ἔριδα τοῦ Μένωνος καὶ Μηλέως υἱῶν τοῦ Κόδρου.

1050. Ὁ Δαβὶδ ἐχρίσθη βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ κυριεύσας τὴν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν αὐτὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου του.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 12 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ 6 λ. 2
Δύσις. ὥρ. 5 λ. 54
Τετάρτη. 16 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 6 λ. 6
Δύσις. ὥρ. 5 λ. 50.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι τὰς συνδρομάς των εἰς τοὺς ἀξιοτ κ. κ. ἐπιστάτας τοῦ φύλλου παρ' ὧν θέλουσι λάβει καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένας ὑφ' ἡμῶν. Ὡσαύτως παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐπιστασία δὲν ὑπάρχει νὰ στείλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομάς των ταχυδρομικῶς, εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς γραμματόσημα τῶν 20 παρ. Παρακαλοῦνται δ' ἐτήσης ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐξετάζωσι καλῶς ἐν τῇ ἀποδείξει πότε λήγει τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς των καὶ πότε ἄρχεται τὸ νέον, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἕνεκεν πολλῶν λαμβανόντων τὸ φύλλον ἐπὶ 9 μῆνας καὶ ἔπειτα ἀρνουμένων τὴν γλισχροτάτην αὐτῶν συνδρομὴν, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς, διὰ νὰ ἦνε καὶ οἱ κ. συνδρομηταὶ κύριοι νὰ κρατήσουν ἢ μὴ αἰδι' ἄλλο ἔτος τὸ φύλλον.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἂς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανὰς, ἐξ' ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πέννι. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

1038. Ἐγεννήθη ὁ Σολομών.

1015. Ἐτελεύτησεν ὁ Δαβὶδ καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ υἱός του Σολομών.

1012. Ἡ ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

1004. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

996. Ὁ Σολομὼν ἡτοίμασε στόλον εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διὰ νὰ στείλῃ αὐτὸν εἰς Ὄφειρ ἤτοι τὴν μεσημβρινὴν Ἀραβίαν καὶ τὰς Ἰνδίας.

980. Ἤκμαζεν ὁ Ὅμηρος.—Τελευταῖ ὁ Σολομὼν καὶ τὸ βασίλειον τῶν Ἰουδαίων διαιρεῖται μεταξὺ τῶν δύο υἱῶν του Ροβοὰμ καὶ Ἱεροβοάμ. Καὶ τὸ μὲν ὠνομάσθη βασίλειον τοῦ Ἰούδα μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τὸν Ροβοὰμ, τὸ δὲ, βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ μὲ πρωτεύουσαν τὴν Σιχὲμ ὑπὸ τὸν Ἱεροβοάμ.

958. Σουσακεὶμ ὁ ἀ. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐκυρίευσε τὴν Ἱερουσαλήμ.

914. Ἐκτίσθη ἡ πόλις Σαμάρεια ἀπὸ τὸν Ἀμβρή. Ἤκμαζον τότε ὁ Ἠλίας καὶ ὁ Ἐλισσαῖος.

886. Τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου μεταφέρονται ἐξ Ἀσίας εἰς Ἑλλάδα. Ὁ Ἡσίοδος ἤκμαζε τότε.

884. Ἡ νομοθεσία τοῦ Λυκούργου εἰς τὴν Σπάρτην.

873. Εὕρεσις τῆς ἐπὶ τοῦ μαρμάρου γλυπτικῆς.

869. Ἐφεύρεσις τῆς πλάστιγγος (ζυγαριᾶς) ὑπὸ Φείδωνος βασιλέως τοῦ Ἄργους. Πρώτη τύπωσις ἀργυροῦ νομίσματος εἰς Αἴγιναν. Ἡ θεμελίωσις τῆς Καρχηδόνος ὑπὸ τῆς Διδοῦς.

820. Ἅλωσις τῆς Νινευῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου βασιλέως τῶν Μήδων. Ὁ Σαρδανάπαλος βασιλεὺς αὐτῆς ἀναγκάζεται νὰ καῇ μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ θησαυρῶν του ἐπὶ πυρᾶς ἀναφθείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος.»